

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง วัดคุณประสิทธิภาพของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์จำลองกับการสอนปกติ วิชาทฤษฎีงาน盔-ลงยา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาช่างทองหลวง ภาควิชานภัยเชก วิทยาลักษณะทางหลวง ปีการศึกษา 2544 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างมีระบบ 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน โดยกลุ่มทดลอง ศึกษาจากการสอนด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์จำลอง และกลุ่มควบคุม ศึกษาจากการสอนปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสอนด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์จำลอง กับการสอนปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความชอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS หากค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่า (*t-test*) ผลจากการวิจัยพบว่า

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์จำลอง แตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มของนักศึกษาที่เรียนแบบปกติ
- ผลความชอบจากการสอนด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์จำลอง แตกต่างจากการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์จำลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่สอนปกติ